

[Aksel Møller.]

af, nemlig at yde en nedsættelse — og en følelig nedsættelse — for de lavere indtægter, og dog samtidig forhindre, at han kommer i konflikt med lønmodtagerne ved igennem en sådan skattepolitik at komme til at sætte pristallet ned.

Mit partis formand, det ærede medlem af det andet høje ting hr. Halfdan Hendriksen, pegede for nogen tid siden på, at det er varerne og ikke pengene, der er den faktiske værdimåler. Det vil jeg gerne understrege overfor den højtærede finansminister, som i en udtalelse forleden dag til „Ekstrabladet“ har hævdet, at den økonomiske politik, mit parti fører, rammer mellemstanden. Sandheden, som jeg ser den, er den, at det, mellemstanden og det store forbrugende publikum er interesseret i, er varer, gode varer, gedigne varer og nyttige varer til overkommelige priser. Det stadium, hvor man kunne stikke folk blå i øjnene ved blot at forhøje deres pengeindkomster, er forlængst passeret.

Når den højtærede finansminister ved samme lejlighed — og regeringen har iøvrigt gjort ham følgeskab i sine blade — hævder, at den politik, mit parti fører, skaber arbejdsløshed, ja, at vi ligefrem stræber mod den, er det efter min mening kun en agitatorisk påstand. Mit parti ønsker ikke arbejdsløshed, men vi ønsker at gøre opmærksom på, at de, der bærer inflationens byrder i et folk, først og fremmest er de dårligst bemidlede kredse, og dernæst, at det er nødvendigt at skabe en større bevægelighed, så arbejdskraften kan søge fra mindre nyttig produktion til mere nyttig produktion. Hvis en sådan omflytningsmulighed ikke tilvejebringes, fordi presset på omkostningsniveauet fastholdes, kommer vi meget nemt i den situation, at den forbedring, som Marshallhjælpen skulle føre til, simpelthen ikke kommer til at indtræde.

Jeg håber, at tiden vil overbevise den højtærede regering om, at vi har ret i vort synspunkt; jeg anser heller ikke den opgave at overbevise den højtærede regering om det for at være håbløs. Den højtærede regering har allerede ved mange lejligheder vist sig som en regering, der var i stand til at tage imod fornuft; det glæder mig at kunne konstatere, at vi er på talefod med hinanden, og at der altså er opladt sind for kritik, også når den kommer fra vor side. Derfor er det min forhåbning, at vi fremover må få lov til at bidrage til, at regeringen går videre ad den forbedringsvej, som så småt tegner sig i de indrømmelser,

der er givet i den sag, der her er til behandling.

Hvad angår de ændringsforslag, der er stillet, vil jeg anbefale tinget at stemme for ændringsforslagene under nr. 1, der som bekendt vedrører lovenes varighed, og jeg anbefaler tinget at stemme for ændringsforslag nr. 2 til forslaget om banker, som er stillet af et mindretal i udvalget, det konservative folkeparti. Det betyder altså, som jeg før sagde, at man, foreløbigt i alt fald, bliver ved frigivelsen af det beløb, den højtærede handelsminister for nogle dage siden lod slippe ud af kassen. Hvis vort forslag stemmes ned — den mulighed ser vi lige i øjnene —, har vi besluttet os til ved tredje behandling af lovforslaget at undlade at stemme.

Bertel Dahlgaard: Jeg synes, der skabes en rimelig og fornuftig ordning med det indhold, disse love nu får ved de af udvalgets flertal foreslåede ændringer, sammenholdt med det tilsagn, den højtærede minister har givet i betænkningen med hensyn til den fremtidige dispositionsret over Marshallpengene, et tilsagn, som selvfølgelig også en eventuel anden handelsminister eller anden finansminister vil føle sig bundet af. Den nu tilvejebragte ordning går i korthed sagt ud på, at regering og rigsdag i forening nøje skal følge den kommende tids pengepolitiske udvikling, således at der gives anledning til at træffe de eventuelle nye beslutninger, som udviklingen måtte tilsige ønskeligheden af. Ved siden af regeringens dispositionsret med hensyn til pengebindingen er der givet regeringen et initiativ og sikret rigsdagen retten til den endelige afgørelse.

Jeg finder iøvrigt ingen anledning til at gå nærmere ind på de ræsonnementer om den kommende tids økonomiske udvikling i pengemæssig henseende, som ordføreren og det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte. Jeg skal dog i anledning af det ærede medlem hr. Aksel Møllers udtalelse gentage, hvad jeg i disse år aldrig er blevet træt af at sige, at det vigtigste i dansk økonomi er at forebygge en fortsat stigning i omkostningsniveauet. Det er et spørgsmål, der angår en række sider af dansk økonomi, men det berøres kun i minimalt omfang af, om det ærede medlem hr. Aksel Møllers ændringsforslag til banklovforslaget vedtages eller ikke. Men iøvrigt er forholdet dette, at der er meget få, der med nogen stor sikkerhed kan spå om de nærmeste måneder. Det vigtigste er efter min mening, at regering og rigsdag står vel forberedt til i forening at